

Sancti Matthei

Strax effter then tidzens vedhermöddho skal solen bliffua mörk / och månen skal ey giffua sitt sten i frå sig / och stiernorna skola falla aff himmelen / och himblenas crastter skola bāffwa / och thā skall synas menniskionas sons teekn pāā himmelen / och thā skola all flecte pāā iordhenne iāmbra sig / och thā skola the see menniskiones son komma i himmelens sky / medh stora crastt och herligheet / och han skall senda vth sina englar medh högga baswna röst / och the skola församla hās vthualda frå ♀ fyra wādher / öffuerst i frå himblana och till theres

♀ fyra wādher.

Thet är frå östan och westā sunnan och noordhan / och frå then ene werldenes ānda til thñ andra.

Uff sikona trādher lærer en lijknisse / När thess quistar āro (endar. clene och lössuen begyuna springa vth / så veten i ath sommarē är hart när / Så och när i seen alt thetta / så weter ath thet är hart för dörene / Sānerligha sāgher iach idher / Thetta flectet skal icke förgāß / förra ān alt thetta skeer / Himel och iordh skola förgāß / men min oordh skola icke förgāß / Men om then daghen och om then stūdena weet ingen / icke en glana i himelen / utan min fadher allena / Men likawist som thet war i Noe tijdh / så skal och menniskiones sons tilkōmilse wara / ty ath sāsom i the daghar som woro för flodhen / āto the och drucko / mennena toggo sig hustrwr / och quīnonar gassuo sig mānom / in til thñ daghen som Noe gick i arkē / och wiste intit aff förra ān flodhen kom / och togg thñ alla sammā bort / Så skal och menniskiones sons tilkōmilse wara / Thā skola två wara vthe pā markēne / then ene bliffuer vptaghen / then andre bliffuer quar låten / Tvā skola mala pā enne quern / then ena bliffuer vptaghen / then andra bliffuer quar låten / Tvā vthi enne sāng / then ene wardher vptaghen / then andre bliffuer quar låten.

Mar. xij.
Lu. xxi.

Lu. xvij.
Gene. vij.

Uarer för thñ skul waakne / ty i weten icke huad tijdh idher herre wardher kōmande / Men thz skolen i weta / ath wiste husbonden huad stūd tiwssuen skulle kōma / för wisso wakadhe han / och låte icke vpbryta sitt hws / Så warer i och redho / ty ath vppā then tijdh i thet icke menen / wardher menniskione son kōmande.

Mar. xij.
Lu. xij.

Quilkīn är nw en troghen och sniel tienare / som herren hāssuer satt öffuer sitt hwsfolk / ath han skal giffua them maat i rettan tijdh / Salugh är then tienaren som hās herre finner så gōrande när han kōmer / Sānerligha sāgher iach idher / han skal sātia honō öffuer alla sina āghodelar / Men om så är ath then oonde tienaren sāgher i sitt hierta / Min herre dröyer ath kōma / och begyner så ath slā sina medhtienare / Ja / āta och dricka medh the druckna / så kōmer thens tienarens herre / then daghen han icke wānte honō / och thñ stūdena som han intit aff weet / och skal synderdela honom / och sāter hans deel medh skrymtare / ther skal wara grāt och tannagnislan.

Femte och tiwghonde Capitel.

A Så wardher himmelritit lijkt tiyo jomfrwr som toggo theres lampor / och gingo vth moot brudgūman / men sām aff them woro sāvvissta / och sām wisa / The sāvvissta toggo sina lampor / och toggo inga olio medh sig / The wisa toggo olio i theres kārill medh lampomen / Thā brwdgummen drögde / bliffuo the alla sompnogha / och soffuo / Men om minnas tijdh wort itt anstrij / sy / brwdhgummen kommer / går vth emoot honom / Thā stodho alla the jomfrunar vp / och reedde theres lampor til / Thā sadhe the sāvvissta till the wisa / Giffuer off aff idhro olio / ty ath wāra